

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 28 af 18. februar 1937 vedrørende personlig skat til kommunen.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 235).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg skal hermed tillade mig for det høje landsting at forelægge forslag til lov om ændring i lov nr. 28 af 18. februar 1937 vedrørende personlig skat til kommunen, således som dette lovforslag enstemmigt er vedtaget i det andet høje ting.

Lovforslagets vigtigste bestemmelser går ud på at begrænse kredsen af erhvervsskattepligtige personer ved en forhøjelse af de indtægtsgrænser, der er betingelse for erhvervsskattepligt. Efter den oprindelige affattelse af kommuneskatteoven af 1937 var erhvervsskattepligten betinget af, at skatteyderne i det til grund for skatteansættelsen liggende regnskabsår havde haft en indtægt i erhvervskommunen på mindst 1000 kr. Endvidere var det en betingelse, at han for dette skatteår havde haft en statskattepligtig indkomst på mindst 3000 kr., dog mindst 4000 kr., hvis erhvervskommunen var en af de tre hovedstadskommuner.

Den siden 1937 stedfundne stigning i pris- og indtægtsniveauet gjorde allerede i 1946 en ajourføring af disse bestemmelser ønskelig, og ved lov nr. 378 af 12. juli 1946 blev der gennemført en forhøjelse af indtægtsgrænserne. Efter denne lov, som har været gældende fra og med skatteåret 1947—48, er erhvervsskattepligten betinget af en indtægt i erhvervskommunen på mindst 2 000 kr. mod tidligere kun 1 000 kr. og af en statskattepligtig indkomst på mindst 5 000 kr. mod tidligere 3 000 kr. For erhvervsskatteydere til en af de tre hovedstadskommuner blev grænsen for den skattepligtige indkomst forhøjet fra 4 000 kr. til 6 500 kr.

Allerede den forskydning i pris- og indtægtsniveauet, der har fundet sted siden skatteåret 1947—48, medfører, at den i 1946 gennemførte regulering af grænserne ikke længere kan anses for tilstrækkelig. Men der var derhos i det folketingsudvalg, som har behandlet lovforslaget, enighed om, at det var ønskeligt yderligere at begrænse kredsen af erhvervsskatteydere ved at skære en række af de mindste skatteydere fra, et synspunkt, jeg ganske kunne tiltræde.

Forslagets hovedbestemmelser går efter vedtagelsen i folketinget ud på, at erhvervsskattepligten fra og med skatteåret 1949—50 betinges for det første af, at skatteyderen i erhvervskommunen har haft en indtægt af mindst 4 000 kr. i det til grund for skatteansættelsen liggende regnskabsår, og dernæst af, at skatteyderen for det pågældende skatteår er ansat til indkomstskat til staten af et beløb, der overstiger den ved skatteårets begyndelse for erhvervskommunen senest fastsatte indtægtsgrænse for nydende medlemsskab af en statsanerkendt sygekasse. Jeg kan i denne forbindelse nævne, at det er blevet oplyst overfor mig, at denne såkaldte sygekassegrænse pr. 1. april 1949 vil udgøre 8 300 kr. for København, Frederiksberg og Gentofte, 7 700 kr. for købstæder og Marstal samt flækker og bymæssige bebyggelser på landet med over 1 500 indbyggere og 6 700 kr. for det øvrige land.

Ved de således foreslåede indtægtsgrænser er det tilsigtet at sikre opholdskommunen den fulde skat af alle mindre skatteydere, d. v. s. dem, hvis indkomst ikke er højere, end at de udgifter, deres tilstedeværelse medfører for kommunen, må antages i det store og hele gennemsnitlig at sluge hele den skat, de betaler, medens erhvervskommunen får andel i skatterne af de større skatteydere. Endvidere er der den væsentlige fordel forbundet med ordningen, at indtægtsgrænsen, uden at særlige yderligere lovbestemmelser er fornødne, bliver reguleret i forhold til det skiftende indtægtsniveau.

I forbindelse med de nævnte ændringer foreslås der en revision af de i lovens § 27, stk. 2, indeholdte regler om kommuneskattens fordeling mellem opholdskommune og erhvervskommune. Forslaget går for det første ud på en pristalsregulering af den pågældende bestemmelse, og dernæst medfører de under behandlingen i det andet høje ting foreslåede ændringer i procentsatserne for nedsættelser ved beregningen af erhvervsskatten, at skattebidraget til erhvervskommunen forholdsmæssigt bliver mindre end tidligere. Desværre er det overset ved behandlingen af ændringsforslaget til det oprindelige forslag, at de foreslåede ændringer i procentsatserne i § 27, stk. 2, bør medføre, at procentsatserne i § 28, stk. 1, ligeledes ændres, hvorfor jeg skal tillade mig mellem første og anden behandling at stille et herpå sigtende ændringsforslag.

Videre kan nævnes, at lovens § 27, stk. 4, der tager sigte på at give mindre købstæder, der må betragtes som vanskeligt stillede i